

fárasztó művelete után az én redukálási eljárásomat megkísérli: alig hiszem, hogy továbbra is a grafikus eljárás mellett maradna, annyira kényelmes és gyors az ismertett uj eljárás; pontosság tekintetében pedig nemcsak, hogy el nem marad a grafikustól, hanem azt, a mint kimutattam, még felül is múlja, és leginkább megfelel az arányos és egyenletes hibafelhalmozódás elméletének.

Talán fölösleges is megemlítenem, hogy ezen eljárás a nem záródó, avagy kereszteződő, önmagába visszatérő kerületi mérés kiigazítására alkalmatlan.

Ha, azonban, a műszaki követelmények szempontjából egyedül helyes módon, vagyis háromszögelési alapon dolgozunk, ily körmérések nem fordulhatnak elő; mert ilyenkor minden egyes vonalunk többé-kevésbé egyenes irányu lánczolatot képez, melynek végpontjai már előzetesen meghatározott pontokhoz csatlakoznak; azon körülmény tehát, hogy a most leírt módon a hibás körmérések nem redukálhatók, nem válik eljárásom hátrányára.

Egyesületi közlemények.

Az Országos Erdészeti Egyesület 1894. január 28-án tartott rendes választmányi ülésének jegyzőkönyve.

Jelen voltak: Elnök: gr. Tisza Lajos ö exczellenciája; Bedő Albert első alelnök, Belházy Emil, Ghyczy Emil, Havas József, Rutska Tivadar, Tavi Gusztáv, választmányi tagok; Földi János, Arató Gyula alapító tagok; Horváth Sándor titkár és Levitzky Albert pénztárnok.

Eleőd János, Kallina Károly, Laitner Elek, Máday Izidor és Szabó Adolf választmányi tagok elmaradásukat hivatalos elfoglaltságukkal mentették ki.

Gróf Tisza Lajos elnök ő exczellenciája az ülést megnyitván, örömét fejezi ki a felett, hogy hosszú idők után megint alkalma nyílt az igazgató választmány tanácskozásaiban részt venni. Addig is, a míg a közgyűlés előtt tehetné, köszönetet mond az Országos Erdészeti Egyesület tagjainak azon bizalomért, melyet iránta tanusítottak, midőn a legutóbbi közgyűlésen — melyen sajnálatára nem vehetett részt — ismét elnökké választották. Azon őszinte és meleg érdeklődés folytán, melylyel az egyesület munkásságát és fejlődését keletkezése óta kíséri, elfoglaltsága daczára is örömmel fogadta a bizalom ezen újabb nyilvánulását s reméli, hogy az egyesület közhasznu munkásságában módja lesz oly tevékenyen résztvenni, a mint eddig is óhajtotta és ezentul is óhajtja.

Az igazgató választmány nevében viszont Bedő Albert első alelnök ad kifejezést őszinte, meleg szavakban az egyesület örömének és hálájának a felett, hogy ő exczellenciája oly sokféle államférfiui elfoglaltsága és gondjai daczára is megmaradt az Országos Erdészeti Egyesület élén, melyet eddig bölcseségével a felvirágzás felé vezetett. Biztosítja ő exczellenciáját, hogy az egyesület minden egyes tagja szívvvel lélekkel ragaszkodik hozzá s előhaladásának legfőbb biztosítékát látja abban, hogy önzetlen munkásságát továbbra is az ő bölcs és odaadó vezetése alatt végezheti. Az igazgató választmány zajos helyeslése és éljenzése között mond köszönetet ő exczellenciájának előbbi kijelentéseért s kívánja, hogy az egyesület még hosszú időközön át tisztelhesse az ő személyében szeretettel körülövezett elnökét.

I. A pénztár állásáról a titkár a következő jelentést terjeszti elő:

Az 1893. évi kezelést lezárni még nem lehetett, mivel egyrészt a várt államsegély kiutalványozva még nem lett, másrészt, mert az Országgyűlési Értesítő kö- és könyvnyomdája második félévi számláját többszöri felhívás daczára sem küldte be s az Erdőhasználatban költségei sem fizettettek még ki.

Az egyesület 1893. évre elszámolt bevételei különben
 1893. évi január hó 1-től kezdve --- --- 32.443 frt 82 kr.
 Kiadás ugyanezen idő alatt --- --- 30.043 „ 92 „

Kézi pénztári készlet tehát 2.399 frt 90 kr.

Az egyesület 1894. évre elszámolt bevételei 1894. évi január hó 1-től kezdve

a tegnapi napig	3.003 frt 37 kr.
Kiadásai pedig ugyanezen idő alatt	567 frt 73 kr-ra
rugtak, a pénztári készlet tehát	2.435 frt 64 kr.

A kimutatott bevételekből új készpénz alapítvány fejében 1893-ban 460 frt, 1894-ben 50 frt, a Wagner Károly alapítvány javára 17 frt, illetve 8 frt 60 kr; a „Magyar erdőtisztek árva leányait segélyező alapítvány“ javára 5 frt 95 kr., illetve 5 frt; a gr. Tisza Lajos alapítvány javára 20 frt folyt be és az alapió tagok által magánkötvényeik értéktárolására 3274 frt 11 kr., illetve 205 frt fizettetett be. A többi bevételekre tehát 28.666 frt 76 kr., illetve 2734 frt 77 kr. esik.

A pénztárban őriztetik továbbá az alapítványi számadás szerint mutatkozó 3844 frt 84 kr., valamint a letéti számadás szerint mutatkozó 550 frtnyi pénzkészlet, megjegyeztetvén, hogy a letétekből az alapítványi számadásnak kölcsönképen 5715 frtnyi összeg adatott át és gyümölcsöztetőbb elhelyezés végett értékpapírok vásárlására fordított.

Ezek szerint tehát a jelenlegi pénzkészlet a következő:

1. 1893. évi pénztári készlet	2399 frt 90 kr.
2. 1894. évi pénztári készlet	2435 „ 64 „
3. Alapítványi készlet	3844 „ 84 „
4. Letét	550 „ — „

Összesen 9230 frt 38 kr.

Végül megjegyeztetik, hogy az egyesületnek a magyar földhitelintézetnél 800 frt névértékű $4\frac{1}{2}\%$ -os és 4000 frt 4% -os magyar földhitelintézeti záloglevele, 23.000 frt névértékű 4% -os magyar földhitelintézeti szabályozási és talajjavítási záloglevele, 600 frt névértékű 1860. évi államsorsjegye, 300 frt névértékű 3% -os osztrák földhitelintézeti 1889. évi sorsjegye és 53.500 korona névértékű koronajáradéka van letétbe helyezve, mely értékpapírok a 800 frt névértékű $4\frac{1}{2}\%$ -os magyar földhitelintézeti záloglevelek, 600 frt névértékű 1860. évi államsorsjegyek és 600 korona névértékű magyar koronajáradék kivételével a Deák Ferencz, Wagner Károly és gróf Tisza Lajos alapítványok tőkéit képezik.

Az igazgató válaszmány az előterjesztett jelentést, annak konstatálása után, hogy a tényleges pénztári készletek a kimutatott összeggel megegyeznek, tudomásul vette s egyszersmind a titkárnak a pénzkészlet felhasználása iránt előterjesztett javaslata alapján elrendelte, hogy egyelőre 6250 frt, vagyis 12.500 korona névértékű 4⁰/₀-os magyar koronajáradék és 200 frt névértékű 4¹/₂⁰/₀-os magyar földhitelintézeti záloglevél vásároltassék, mely esetben az egyesületnek a Deák Ferencz, Wagner Károly és gróf Tisza Lajos alapítványok és a székesfehérvári ismeretlen alapítványának tőkéiül már kijelölt értékpapirokon felül 6550 frt, vagyis 13.100 korona névértékű koronajáradéka és 1000 frt névértékű 4¹/₂⁰/₀-os magyar földhitelintézeti záloglevele lesz.

Ebből az igazgató válaszmány 300 frt (600 korona) névértékű koronajáradékot a múlt évi közgyűlés erre vonatkozó határozata értelmében a Wagner Károly alapítvány tőkéjéhez rendel csatolni, 5250 frt (= 10.500 korona) névértékű koronajáradékot pedig, mint akkora értékű 4⁰/₀-os értékpapirkészletet, melynek kamatai a magyar erdőtiszték árva-leányait segélyező alapítvány jelenleg 4200 frttal nyilvántartott tőkéjének 5⁰/₀-os kamatait jövőre állandóan fedezni fogják, ezen utóbb említett alapítvány tőkéjéül jelöl ki s végül az ezeken felül megmaradó 1000 frt (= 2000 korona) névértékű koronajáradék és 1000 frt névértékű 4¹/₂⁰/₀-os magyar földhitelintézeti záloglevélre nézve akként intézkedik, hogy ezen értékpapírok a Bedő Albert alapítvány tőkéjének kihatására tartassanak fenn.

II. A titkár bemutatja az egyesület 1893. évi számadását, melyek ugyan, mint már a pénztári jelentésben említettett, nincsenek még teljesen lezárva, mind a mellett néhány nap múlva már véglegesen is lezárhatók lesznek, kéri tehát a válaszmányt, hogy azok megvizsgálása iránt az alapszabályok értelmében intézkedni sziveskedjék.

Az igazgató válaszmány az 1893. évi számadások megvizsgálására és az 1895. évi költségvetés tervezetének elkészítésére Havas József elnöklete alatt Almási Andor és Eleőd Jósza válaszmányi tagokat kéri fel.

III. Bedő Albert első alelnök hivatkozással a múlt évi közgyűlés azon határozatára, melylyel elrendelte, hogy az erdészeti történelmi adatainak összegyűjtésére egy hivatott történet-tudósnak megbízás adassék s melylyel egyszersmind a választmánynak felhatalmazást és utasítást adott, hogy a megbizással és a tervbe vett forrás-munka kiadásával járó költségeket belátása szerint megállapítva az e tekintetben szükséges további intézkedéseket haladéktalanul megtegye, tudomására hozza az igazgató választmánynak, hogy az elnökség részéről czélszerűnek találta ezen megbízás ügyében mindenek előtt a történelmi társulathoz fordulni, az innen nyert információk alapján pedig a megbízás elvállalására Tagányi Károly urat, az országos levéltár allevéltárnokát kérni fel, annyival is inkább, mert azon tárgyalások eredményéről nyert értesülése szerint, melyek a földmivelésügyi ministeriumban az Országos Magyar Gazdasági Egyesület megbizottjai közreműködésével a mezőgazdaság történelmének megírása kérdésében folytattattak, Tagányi ur munkássága ezen utóbb említett kezdeményezésnél is igénybe fog vétetni s így a mezőgazdaság történelmi adatainak összegyűjtése közben igen jó alkalma fog nyilni, kutatásait az erdészetet érdeklő történelmi adatokra is kiterjeszteni úgy, hogy már magában véve ez a körülmény is biztosítékot nyújt arra nézve, hogy az Országos Erdészeti Egyesület által tervbe vett forrásmunka abban az esetben, ha annak elkészítésével Tagányi ur bizatik meg, a lehetőségig tökéletes lesz.

Tagányi ur a hozzá intézett kérdésre tényleg ki is jelentette, hogy a felajánlt megbízást elvállalni hajlandó s a feltételeket pedig a maga részéről a következő nyilatkozatba foglalta össze:

„Mégbeszélésünk következtében van szerencsém kijelenteni, hogy az Országos Erdészeti Egyesületnek ezen következő kívánalmait:

„Gyűjtessenek össze a magyar erdőgazdaságra vonatkozó s nyomtatásban eddig megjelent, valamint általában még ki nem adott összes történelmi adatok, a honfoglalás idejétől kezdve az 1867. évig terjedő időre.

„Ezek az adatok az eredeti kútfők pontos megjelölésével időszerű, helyes sorrendben foglalandók s a nem magyar nyelvűek mellé azok hiteles magyar fordítása is melléklendő.

„Az összegyűjtött adatok az Országos Erdészeti Egyesület tulajdonává lesznek s az Egyesület azoknak tetszése szerint való kiadása felett belátása szerint szabadon rendelkezik.

„Az elkészült munka 1896. évi január hó 1-ig tisztán és jól olvashatóan írva, lapszámozva, a történeti éveket és tartalmat mutató jegyzékkel ellátva s összefűzve az Országos Erdészeti Egyesület titkári hivatalának (Budapest, Alkotmány-utca 10. sz.) hivatalos vevény mellett átszolgáltatandó.

„Szerző munkadíja, a netalán felvett előleg levonása mellett, az egyesület részéről teljesített bírálat után legkésőbb 8 nap alatt és mindenestre 1896. évi május hó 1-ig kifizettetik,“

egyenkint és összesen magamévá teszem a munkát úgy, a mint kívántatik, elvállalom s azt sajtó-kész alakban 1896. évi január 1-éig elkészíteni és átadni magamat kötelezem.

Ennek fejében az Országos Erdészeti Egyesülettől kérek: tiszteletdíjul 3000 (háromezer) frtot; utazási költségekre a folyó 1894. évre: 200 (kétszáz) frtot, 1895-re ismét 200 (kétszáz) frtot; a munka kinyomatásánál végzendő összes korrekturákért és revíziókért: 600 (hatszáz) frtot. Végül a tiszteletdíjból utólagosan levonandó előlegül f. é. február hótól kezdve 1895. december haváig bezárólag havonta 100 (egyszáz) frtot kérek részemre kiutalványozni.“

Az alelnök ezen feltételeket a maga részéről méltányosaknak találja s ennél fogva a választmánynak is elfogadásra ajánlja, még pedig azzal a hozzáadással, hogy bár a nyilatkozatban határozottan kifejezve nincsen, Tagányi ur a kikötött s egészben véve 4000 frtot tevő tiszteletdíj s illetve költségek fejében az összegyűjtendő s általa sajtó alá rendezendő történelmi adatokat tartalmazó munkát megfelelő tájékoztató bevezetéssel is kész ellátni.

Az igazgató választmány az első alelnök indokolt javaslatát elfogadva, felhatalmazza az elnökséget, hogy Tagányi Károlynak az egyesület részéről kölcsönösen kötelező meg-

bizást adjon, kiköti azonban, hogy a megbízás feltételei közé a nyilatkozatban foglaltak kiegészítéseül az is felvétessek, hogy a megbízott a nyilatkozatában elvállaltakon kívül a kiadandó munkához szükséges minden irányban tájékoztató előszót is külön díjazás nélkül elkészíteni tartozik s továbbá, hogy munkájának előhaladásába az igazgató választmánynak tájékozás szerzés végett időről-időre betekintést enged. Viszont az igazgatóság készséggel fogja támogatni a megbízottat munkájában s e végből a nagyobb uradalmakhoz, hivatalokhoz és a levéltárak tulajdonosaihoz az „Erdészeti Lapok“ útján felhívást fog intézni az iránt, hogy a rendelkezésükre álló erdészeti tárgyú okmányokat beküldjék, vagy azokra a megbízottat figyelmeztessék, azokat a birtokosokat és hatóságokat pedig, kiket a megbízott kijelölni fog, közvetlenül is meg fogja keresni a szükséges adatok beszolgáltatására vagy a levéltári adatok és okmányok felhasználásának lehetővé tételére.

A megbízásnak a fentebbi feltételek értelmében való megadása s illetve elfogadása esetére az igazgató választmány felhatalmazza egyszersmind az elnökséget, hogy a kikitöltött tiszteletdíjnak a nyilatkozatban megjelölt részleteit utalványozhassa s végül tekintettel arra, hogy az egyesület ezen munka létrehozásával egyedül a közérdeknek kíván, meggyőződése szerint, igen hasznos szolgálatot tenni, az erre vonatkozólag előterjesztett indítvány alapján elhatározza, hogy a földmívelésügyi ministeriumhoz felirat intéztessék azzal a kérelemmel, hogy a felmerülő költségeknek, melyek a 4000 frt-nyi tiszteletdíjon kívül, a most még határozottan meg nem állapítható, de minden esetre szintén jelentékeny nyomdai költségekből fognak állani, legalább fele részét állami támogatásképen elvállalni kegyeskedjék.

IV. Staudner Jenő selmeczi akadémiai tanár az igazgató választmányhoz intézett nyilatkozatában kijelenti, hogy az Erdészeti Építészeti I. és III. kötetének megírására adott megbízást köszönettel elfogadja. A bíráló bizottság által kívánt pótlásokat teljesíteni fogja, a szükséges adatok összegyűjtésénél azonban az egyesület hathatós támogatását kéri.

Tudomásul vétetik azzal a kijelentéssel, hogy az egyesület a kért erkölcsi támogatást készséggel megadja Staudnernek.

V. Fekete Lajos sajnálattal jelenti, hogy a népszerű erdészeti ismerettár hátra levő két füzetével, melyeknek megírására 1893. december 31-ig megbízást nyert, nem készülhetett el. Reméli azonban, hogy az egyik füzetet három hó lefolyása alatt beterjesztheti.

Együttal hálás köszönetét fejezi ki az egyesületnek azért, hogy ezen népszerű ismerettár második kiadásának jogát rá, mint szerzőre, ruházta át.

Tudomásul vétetik.

VI. Az Erdőhasználatban kézikönyvének II. kiadása elkészült; a költségek összesen 1822 frt 71 krt tesznek, tehát 22 frt 71 krral többet, mint a mennyire az előirányzat számította. Ennek oka azonban egyedül az, hogy a szerző valamivel jobb papírt választott, mint a milyen az előirányzat készítésekor számításba vétetett, de ezt az eltérést is jóváhagyta az igazgató választmány.

Az igazgató választmány a kimutatott költségek kifizetését engedélyezi s egyszersmind a munka árát a szerző kívánságához képes, az I. kiadás árának megfelelően, az egyesületi tagok részére 6 frtban, mások részére 8 frtban állapítja meg. A kiadásokból 1000 frtot a szerző lévén köteles a részére engedélyezett állami segélyből fedezni, szerző fel fog kéretni, hogy ezen hozzájárulásnak második 500 frtos részletét, mihelyt részére kiutalványoztatik, beküldje az egyesületnek. A kiadási költségek 1000 frton felüli része a könyv elárusításából törlesztetik; ennek megtörténte után pedig a megmaradó könyvrészlet szerzőnek adatik át.

VII. A mezőgazdasággal és erdészettel foglalkozók nyugdíjintézete körlevelet intézett a magánszolgálatban álló erdészeti alkalmazottakhoz s ebben közölve az országos erdészeti egyesület múlt évi közgyűlésének az erdőtisztek nyugdíj kérdése ügyében hozott ismeretes határozatát, őket az intézetbe való belépésre hívta fel. Minthogy azonban az intézet nincs minden erdészeti alkalmazott czimének a birtokában,

most azt a kérést intézi az egyesülethez, hogy egyfelől a közgyűlés említett határozatát az „Erdészeti Lapok“-ban közzé tegye s másfelől az intézetnek egy rövid hirdetményét az „Erdészeti Lapok“-ban díjtalanul kiadja.

Az Országos Erdészeti Egyesület szóban forgó közgyűlési határozata ugyan a közgyűlés jegyzőkönyvébe foglalva az „Erdészeti Lapok“ idei I. füzetében szó szerint közöltetik, mind a mellett arra és az intézet körlevelére külön is fel fog hivatni az érdekeltek figyelme az „Erdészeti Lapok“-ban s az intézet megküldött hirdetménye is díjtalanul kiadatni fog a hirdetési rovatban.

VIII. A titkár bemutatja az Országos Magyar Gazdasági Egyesület f. évi 20. számú átiratát, melyben egyszersmindenkorra meghívja az egyesület tagjait, hogy a gazda, erdész, mérnök és építész körök szorosabb kapcsolatba lépését társadalmi érintkezés útján elősegíteni hivatott, ugynevezett Köztelek-estélyeken vendégekként résztvegyenek. Egyszersmind megjegyzi a titkár, hogy az első ilyen összejövetel január 4-én volt, de az értesítés csak egy nappal előbb érkezvén, a meghívót az igazgató válaszmány és az egyesület tagjainak nem lehetett idejében tudomására hozni.

Az igazgató válaszmány köszönettel fogadja ezen szíves meghívást s intézkedik, hogy arról az egyesület tagjai az „Erdészeti Lapok“ útján értesíttessenek.

IX. Néhai Lánczy Gyula alapító tag özvegye kéri, hogy elhunyt férje tagsági jogai fia Lánczy Gyula gymnasiumi tanulóra, mint az elhunyt egyenes fi örökösére ruháztassanak át s illetőleg, hogy az „Erdészeti Lapok“ fia részére díjtalanul megküldessenek.

Az igazgató válaszmány e kérelmet az alapszabályok értelmében teljesíthetőnek találván, a folyamodonő értesíttetni fog, hogy fia részére az „Erdészeti Lapok“ megküldetnek s hogy az egyesület reményli, hogy fia, ha majd nagykorúságát eléri, személyes tagsági jogait is gyakorolni fogja.

X. Pisó Kornél egyesületi tag arra az esetre, ha az egyesület az 1896. évi millennáris kiállításon rovargyűjteményét bemutatni szándékozik, ajánlatot tesz, hogy e gyűj-

teményt saját gazdag rovargyűjteményéből kiegészíti, szakszerűen rendezi és róla katalógust készít. Ellenkező esetben, ha t. i. az egyesület nem fog ily gyűjteményt kiállítani, saját gyűjteményét egészben a selmeczi akadémiának szándékozik felajánlani s ezért kéri az egyesületet, hogy ajánlatára mielőbb választ adni sziveskednék.

Miután az igazgató válaszmány korábban már kimondta, hogy az egyesület rendszeres rovargyűjteményt nem fog fenntartani, ilyen az 1896. évi kiállításon sem fog bemutattatni. Pisó urnak tehát egyébképen köszönettel vett ajánlatára ily értelemben fog a válasz megadatni.

XI. A titkár hivatkozva az igazgató válaszmánynak Brózsza Ottó könyvnyomdatulajdonos számlakövetelése ügyében 1893. évi december 3-án hozott határozatára jelenti, hogy a Brózsza számlájának egyes tételeire vonatkozólag bekövetelt megrendelésekből arról győződött meg, hogy ezen számlának három, összesen 17 frt 25 krról szóló tétele az egyesület és nem a bécsi kiállítás számára megrendelt nyomtatványokra vonatkozik. Kéri tehát, hogy ez az összeg az egyesület pénztárából fedeztessék és csak a többi nyomtatványok után felszámított 15 frtnyi követelés kiutalványozásáért tétessék felterjesztés a földmívelésügyi ministeriumhoz, hová a kiállítás rendezésére kapott állami segélynek megtakarított része annak idejében a számadásokkal együtt felterjesztetett.

Az igazgató válaszmány a javaslatot indokoltnak találva, helyben hagyta.

XII. A titkár bemutatja a siketnémák kolozsvári országos intézetének megkeresését anyagi támogatásért.

Miután az alapszabályok értelmében az egyesület vagyónából más czélokra, mint a melyek az alapszabályokban kijelölve vannak, adakozni nem lehet, az intézet értesítettni fog, hogy kérelme nem volt teljesíthető. Egyuttal felhatalmaztatik a titkár, hogy jövőben az ilyen kérelmekre az igazgató válaszmány határozata nélkül is megadhassa ily értelemben a választ.

XIII. A titkár bemutatja a budapesti m. kir. közp.

illetékkiszabási hivatal 1894. évi 101. sz. végzését, mely szerint az „egyesület kérvényével beterjesztett adatok alapján az 1893. évi április 19-én benyújtott bevallásban foglalt ingó vagyonra nézve az illeték egyenérték tekintetében kérelmezett mentesség megállapított.”

Tudomásul vétetik.

XIV. A titkár bemutatja azon egyesületi tagok névjegyzékét, kik a múlt év végén két évi illetéknél nagyobb összeggel maradtak hátralékban. Egyuttal jelenti, hogy a már beperelt hátralékosoknak nagy része a bíróság által megítélt összegeket az eddig tanusított elnézés és várakozás dacára sem fizette meg, úgy, hogy ennek folytán az ügyvédet az ítéletek végrehajtására kellett felhívni. Végül javaslatot tesz az iránt, hogy az ügyvédi díjak zavarok kikerülése s a könnyebb és világosabb elszámolás végett abban az esetben az egyesület által fizettessenek ki, ha azok a felektől behajtottak; a behajtott összegek pedig mindig az egyesület pénztárába szállíttassanak be.

Az igazgató-választmány ezen jelentés alapján a hátralékos tagok névsorának további eljárás végett az egyesület ügyvédjéhez való áttételét rendeli el; a már beperelt tagokkal szemben tett intézkedéseket jóváhagyja, az ügyvéd munkadíját és költségeit illetőleg pedig a titkár javaslatának elfogadásával elrendeli, hogy egyelőre az 1893. és 1894-dik évi leszámolásoknál a következő munkadíjak és költségek fiztessenek ki az egyesület által:

a) 50 frtot meghaladó rendes perekben: a kereset szerkesztéseért és beadásáért keresetenként 3 frt és a bélyegköltségek; minden tárgyalásért a bíróság előtt keresetenként 3 frt; b) kis perekben a kereset beadásáért keresetenként 10 kr. és a bélyegköltségek, bíróság előtti sommás tárgyalásért naponként 6 frt és e bélyegköltség; c) peren kívüli eljárásnál: előzetes fizetési felhívásért 50 kr. és portó; a felhívottaknak levélben adott felvilágosításért 50 kr. és portó, a feleknek az ügyvédi irodában megadott szóbeli felvilágosításért és tárgyalásért 1 frt; a fél lakásán megadott felvilágosításért 3 frt és bérkocsipénz; az egyesülettel való levele-

zésért 1 frt és portó; az egyesületben folytatott szóbeli tárgyalásért 2 frt. Az ügyvéd ezen költségeket a kis pereknél megállapított tárgyalási díjon és az egyesülettel való érintkezés díján kívül az adós féllel szemben a bíróság útján s illetve közvetlenül felszámítani s a befolyt költségeket kivétel nélkül az egyesületnek beszolgáltatni köteles.

A végrehajtás költségei külön fognak megállapíttatni.

XV. Rendkívüli befizetések a megelőző választmányi ülés óta a következők:

1. Uj készpénzalapítványok: *a)* az 1893. évben Ujbánya város 100 frt; *b)* az 1894. évben Ujbánya város 50 frtot alapított.

2. A „Wagner Károly alapítvány“ javára adományozott az 1894. évben Schmidl Soma 6 frt 60 krt, H. Karácsny Sándor két erdőszolga rendbirságából 2 frtot.

3. A „Magyar erdőtisztek árvaleányait segélyző alapítvány“ javára adományozott az 1894. évben a soproni m. kir. erdőgondnokság egy erdőőr rendbirságából 5 frtot.

4. Kötvényben tett alapítványaik törlesztésére befizettek:

a) az 1893. évben: Hudák Lajos 3 frtot, özv. Marczelly Gusztávné 20 frtot, özv. Szántó Istvánné 20 frtot, özv. Csasz-kóczy Mihályné 10 frtot, özv. Révi Józsefné 16 frtot, özv. Guha Károlyné 10 frtot, özv. Szontagh Gusztávné 10 frtot, özv. Plech Józsefné 20 frtot, özv. Klein Ödönné 10 frtot, Kabina János 30 frtot, Javorsky Albert 18 frtot, Borszéki Soma 10 frtot, Ratkovszky Károly 10 frtot, Koller János 60 frtot, özv. Iliseu Jakabné 22 frtot, Urszinyi György 30 frtot, Bencze Gergely 10 frtot, Péch Kálmán 60 frtot, Vadas Jenő 40 frtot, Tom-esányi Gusztáv 40 frtot, Velicska Lajos 100 frtot;

b) az 1894. évben: Cseres Gyula 20 frtot, Reinfuss Felix 20 frtot, Csik Imre 160 frtot, Radu T. Miklós 5 frtot.

XVI. A következő uj tagok vétetnek fel:

a) alapító tagoknak: Ujbánya sz. kir. és bányaváros 150 frt készpénz alapítványnyal; esákvári és fraknoi Esterházy Miklós Móríc gróf 160 frt alapítványnyal készpénzben, ajánlja Havas József;

b) rendes tagoknak: Weiszmaier Oszkár fakeres-

kedő, ajánlja Bedő Albert; Bund Károly műszaki díjnok, ajánlja Tavi Gusztáv; Rossipál Ede kir. erdőrendező ajánlja Garlathy Kálmán; Czelvikker József fővadász, ajánlja Aulinger Zsigmond; Kutasi Béla urad. erdőgyakornok, ajánlja Schudich Nándor; Bükkel János műszaki díjnok, ajánlja Kim Béla; Eözbéghi Nagy József erdőakad. hallgató, ajánlja Fekete Lajos; Martinkovich János erdész és Pál György urad. erdőőr, ajánlja a titkár; Stripszky Ágost erdőakad. hallgató, ajánlja Fekete Lajos; Bazin város erdőhivatala, ajánlja Méhes Péter Pál, Glózer László erdőgyakornok, ajánlja Sólez Miksa; Rimler Pál segéderdész, ajánlja Pirkner Ernő és Holfeld Henrik urad. erdőmester ajánlja Havas József.

XVII. Jelen jegyzőkönyv hitelesítésére Belházy Emil és Ghyczy Emil választmányi tagok kéretnek fel.

K. m. f.

Hitelesítésül:

Ghyczy Emil,
választ. tag.

Tisza Lajos,
elnök.

Belházy Emil,
választ. tag.

Horváth Sándor,
titkár.

Lapszemle.

Fa adás-vevési usance-ok a bécsi cs. k. börszén. A „Cont. Holz Ztg.“ ezen czim alatt sorolja fel azon megszokásból már törvénynyé vált s magyarul inkább „szabványok“, „szabályok“ elnevezéssel visszaadható — feltételeket, melyek paragrafusokba foglalva ma úgy az eladóra, mint a vevőre nézve fatermékek, faipar-cikkek adás-vevésénél a termelés, szállítás és választékolás tekintetében irányadók főként akkor, midőn a kötött egyezség vagy szerződés hiányos, vagy ha csak szóbeli egyezség kötöttett.

Szabad fordításban e lap hasábjain való közlésre érdemesnek találtam e cikket érdekességén kívül még azon okból is, hogy a bécsi börszén elfogadott s minden fatermék eladására, illetve vételére kötött üzletnél — melyben egyik fél mindig mint eladó, másik mint vevő szerepel — követendő eljárásokat, betartandó feltételeket erdő-